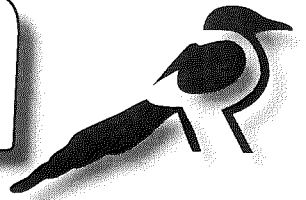

Lintunen

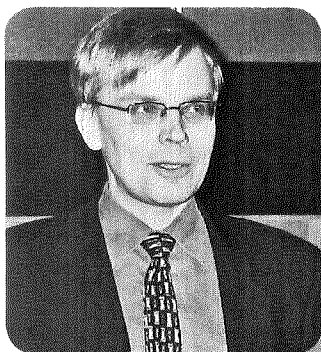
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

**Keskiviikkona 23.5.
klo17 alkaen**

SIIVOUS- TALKOOT

**Talkoiden päätteeksi kokoonnutaan
Lintuvaaran koululle, missä K-kauppa
Ykköshallin kauppias Sihvonen (asuu
Lintuvaarassa) tarjoaa taas mau-
kasta syötävää ja juotavaa
talkooväelle klo 18 alkaen.
Lue talkoista lisää sivulla 11.**

Puheenjohtajan palsta

Vuosikokouksemme 21.3. keräsi Lintulaakson koululle aktiivisen joukon lintuvaaraisia ja saimmekin johtokunnan erovuoroisten paikat helposti täytettyä. Vuosikokoustietoisku pihan suunnittelusta ja uudistamisesta herätti varmasti paljon ajatuksia kaikista huomioonotettavista asioista mieleisen lopputuloksen varmistamiseksi.

Keskustelua vuosikokouksessa kävimme mm. lähikaupan puuttumisesta alueeltamme ja valtakunnalliseen Omakotiliittoon liittymisestä. Jos yhdistyksemme päättäisi liittyä Omakotiliittoon, tulisi jäsenmaksua korottaa kaksinkertai-

seksi, joten asian jäi harkittavaksi seuraavan vuosikokouksen asialistalle. Omakotiliitosta löytyy lisätietoa internistä www.omakotiliitto.fi osoitteesta.

Omakotiyhdistyksen rakenteilla olevat internet -sivut löytyvät osoitteesta <http://lintunen.fl460.com> Lisäämme sinne piakkoin myös yhteydenottomahdollisuuden johtokuntaan, jotta saisimme enemmän ehdotuksia ja toivomuksia asioista, joihin omakotiyhdistyksen toimenpiteitä kaivataan. Toki johtokunnan jäseniin kannattaa olla suoraan kin yhteydessä. Sivuille kaivataan myös tietoja lintuvaaralaisista yrityksistä, jotta voisimme hyödyntää palve-

luita alueellamme. Käykääpä tutustumassa nettisivuihimme ja antamassa palautetta.

Näin keväällä on taas mukava laittaa omaa puutarhaa kuntoon, mutta eipä unohdeta yhteisiä alueitakaan, joten tervetuloa perinteisiin siivoustalkoisiin keskiviikkona 23. toukokuuta!

Kevätterveisin

Teijo Porkka

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2006

Teijo Porkka	(pj/siht)	050-303 8285	teijoporkka.aof185@gmail.com
Turo Heikkinen	(vara-pj)	050-483 9289	tjh@fl460.com
Jukka Jokela		040-747 7300	jukka.jokela@autoklinikka.com
Anne Kangas		040-588 4496	anne.kangas@tietoenator.com
Margit Lundström		050-442 0696	margit.lundstrom@hotmail.com
Liisa Marjomäki		040-750 9417	maiya-liisa.marjomaki@espoo.fi
Aslak Pentikäinen (rahastonhoitaja)		0400-939 440	aslakp@netti.fi
Merja Jämeri		050-528 4453	merja.jameri@netti.fi
Marion Ticklen		041-537 2232	marion.ticklen@kolumbus.fi
Outi Kleemola		050-523 1325	outi.kleemola@pihapaakari.fi
Pauli Leinikki		0400-552 4314	pauli.leinikki@fimnet.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiespostin ja kukkakaupan edessä.

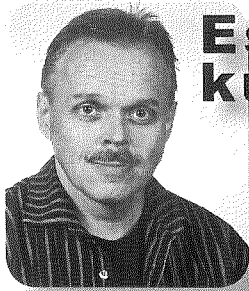
Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto, p. 0400-440504,
e-mail: arja@prestig.pp.fi
Painopaikka: Kopio Niini Oy,
Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Pauli Leinikki, Aslak Pentikäinen
Levikki: 1750 kpl

Ilmoitushinnat: 50–200 € koosta ja sijainnista riippuen

Espoonkadun kuulumisia

"Kärsit vielä kolme vuotta" - oli suostuttelurepliikkina.

Veden-paisumus

Lintuvaaralainen Pia Pihlajamäki on käynyt vuosien kirjelmointi-, odotus- ja oikeustaistelun Espoon kaupungin kanssa. Hänen talonsa läheltä räjäytetty viemärlinja purki vedet talon kellariin. Keskustelut Espoon virkamiesten kanssa päättyivät tuloksettomina eivätkä sen jälkeen käynnistyneet uudelleen kun kihlakunnan oikeuden avustamina.

Pia palkkasi juristin asiaansa ajamaan ja haastoi kaupungin oikeuteen. Espoo palkkasi yksityisen huippuasianajajan edustamaan kaupunkia. Pia Pihlajamäki voitti jutun, oikeudenkäyntikuluja syntyi kaupungin maksettavaksi yhteensä molemmille osapuolille 107 000 €. Kaupungin asianajokulut olivat n. 43 000 €. Pihlajamäen kulut olivat räjäytystöiden ja vedenpaisumuksen syy-yhteyden toteen näyttämiseksi tehdyistä tutkimuksista 19 000 € ja asianajo- ja asiantuntijapalkkioista 45 000 €. Korvauksia vahingosta hän sai 52 309,28 €. Lisäksi kaupunki maksaa viivästyskorot kuluneilta vuosilta.

Viimeisenä oikeudenkäyntipäivänä kaupungin palkkaama juristi oli esittänyt sopuratkaisua tajuttuaan Pihlajamäen tulevan voittamaan. Kaikki tutkimus- ja oikeudenkäyntikulut olisivat jääneet osapuolille vastattaviksi. Jos Pihlajamäki ei suostuisi saneltuun sopimukseen, juristi uhkasi kaupungin valittavan hovioikeuteen.

Tekninen lautakunta otti asian päätettäväkseen ja päätti, että asiasta ei valiteta hovioikeuteen. Esittelijällä oli lautakunnan kokouksessa myös rinnakkainen valittamista esittävä päätösesitys ja kaupungin palkkaama asianajaja markkinoimassa hovioikeuteen valittamista.

Pia sai lintuvaaralaisilta tukea kerätyn sympatia-addressin muodossa ja asian saaman julkisuuden kautta. Ilman lintuvaaralaisten ja poliittisten luottamushenkilöiden tukea asian käsittely olisi käsittäkseni jatkunut hovioikeuteen saakka ja talo olisi tämänkin ajan korjaamatta.

Minusta asiasta olisi opittavana, ettei kiista-asioissa kommunikaatiota pidä lopettaa. Kuntalaki takaa kuntalaiselle mahdollisuuden saada asiansa käsiteltäväksi kirjallisessa muodossa. Pitäisi olla selvä asia, että kaikki kuntalaisten kirjelmät menevät käsittelyyn vastaanottajaksi merkitylle taholle. Edelleen pitäisi olla selvää, että kirjallisiin lähestymisiin vastattaisiin. Edes kaupunginhallitus ei vastannut. Pia Pihlajamäki yritti neljä vuotta käynnistää katkennutta keskusteluyhteyttä kaupunkiin, viimeisenä vuotena kolmella kirjelmällä. Viimeisenä keinonaan hän haastoi kaupungin oikeuteen.

Jos oikeudenkäynnissä olisi jäänyt toteen näyttämättä syy-yhteys räjäytysten ja vedentulon välillä, oman käsitykseni mukaan kaupunki ei olisi silti vastuista vapautunut. Alueen pinta-vesitilanne oli muuttunut kaupungin kaavoitettua aiemmin rakennuskelvot-

tomana pidetyn alueen. Uusien talojen asiallinen pinta- ja kattovesien poisto on kaupungin puolelta edelleen järjestämättä. Kukaan kaupungin virkamiehistä ei ymmärtääkseni paneutunut asiaan kunnolla. Lihava sopu

olisi kuitenkin ollut tässäkin asiassa parempi kuin lihava riita.

Asiasta on opittavana myös se, että poliittiset luottamushenkilöt voivat olla kunnan arvoisia kuntalaiselle.

Kulkureitti

Olen käynyt puisto- ja tonttiosaston virkamiesten kanssa keskustelua marraskuusta asti vanhasta palokujayhteydestä Jämskeläntieltä Laululinnunpolusta pohjoiseen. Vanha kulkureitti on tukittu toistametrillä sorapenkalla, jonka päällä on siirtonurmikko. Olen antanut kertoa itselleni, että kulkureitti on edelleen kaikkien käytössä. Palokujalla kulkua ei saa estää.

Jukka Karhula

kaupunginvaltuutettu
kaupunginhallituksen jäsen

Perinteinen pihakirppis

Ja samalla Lintuvaaran asukkaiden tutustumistilaisuus **sunnuntaina 20.5. klo 9-16** (sadepäivän sattuessa 27.5.) Paikkalinnuntie 20 pihalla.

Tarpeettomat tavarat pois nurkista kiertämään! Tervetuloa laittamaan oma pöytä pihalle. Tosin paikkoja ei riitä kaikille 1700 kutsutulle, joten ilmoittautumiset **Pekka Martikaiselle** p. 040 741 7009 tai pmartikainen@elisanet.fi. Lahjoitus pöytäpaikasta Lintuvaaran asukasyhdistykselle 5 €.

Parkkitilojen puutteen takia tule kävellen ja kerro naapureillesikin, tuo kaikki samalla autolla!

Tarjolla paljon rakennustarvikkeita, kiinnikkeitä, maaleja, lasten ja aikuisten vaatteita, lippiksiä, matkalaukkuja, kasseja, kodin tarvikkeita, kaapeleita, peräkärry, lumilinko, jääkaappi, golf-tarvikkeita, tietokoneita, tulostimia, hands free -laitteita, tikkaita, ruohonleikkureita uusia ja käytettyjä, puutavaraa, ym.

Tule viihtymään!

Mediakasvatusta Lintulaakson koulussa

Lintulaaksonkoululla järjestettiin 18.4. Mediakasvatusnäyttely. 6b keräsi samalla rahaa leirikouluun pitämällä buffettia ja arpajaisia. Vieraita oli paljon. He olivat erityisen kiinnostuneita lyhytelokuvista, joita oppilaat olivat tehneet pienissä ryhmissä. Näytteillä oli myös sanomalehtiä, uutisia, mainoksia, mediataidetta ja antiikin mediaa sekä uskonnon tunneilla tehtyjä Mooseksen elämänvaiheita valottavia haastatteluja. Monet olivat yllättyneitä näyttelyn tarjonnasta ja sen monipuolisuudesta. Haastattelimme ihmisiä ja kysimme mielipiteitä näyttelystä kokonaisuutena.

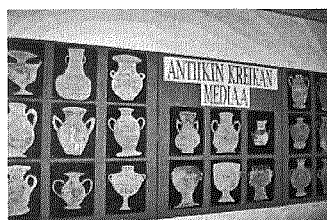
Kyselimme yleisön odotuksia näyttelyltä:

- *Elokuvia, kahvia, syömistä ja arpajaisia.* (Pirjo Vitikainen)
- *Oikein hyviä, yksilöllisiä elokuvia.* (Nina Laukkanen)
- *Mielenkiintoisia elämyksiä.* (Sari Munne)
- *Visuaalisia elämyksiä!*
- *Uusia mielenkiintoisia ideoita!*

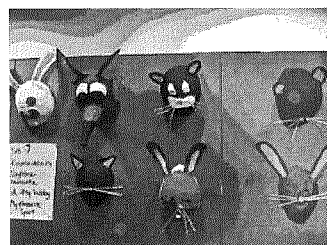
Elokuvat olivat monien henkilöiden mieleenpainuvina asia. Kuitenkin kommenttia tuli myös sanomalehdistä ja elokuvamainoksista. Kommentit olivat positiivisia. Monet pitivät näyttelyä paljon parempana kuin aluksi luulivat. Kaikkien työt saivat positiivista palautetta. Kiitos kaikille osallistujille!

Reporttereina Mea Heikkilä, Ida Pöllänen ja Sini Vitikainen 5.b

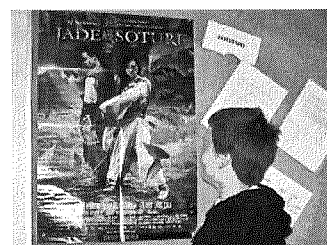
Kuvaajina Matti Hirvonen, Pyry Järvinen, Juho Kirvesmäki, Markus Kärkkäinen ja Janne Toratti 5.b

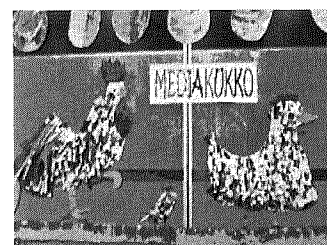
Antiikin Kreikan mediaa 5.a:n kuvaamana

Kuvaamataidon kerhon valmistamia naamoita

6.b teki projektin elokuvasta Jadesoturi. Janne Toratti ihaili elokuvan mainosta.

Mediakukon kanoineen tai teili 5.a kummioppilaineen

Mediailta-päivä 18.4. Lintulaakson koululla

Haastattelimme medianäyttelyn kahta vierasta Veera Laukkasta ja Eija Löfqvisttiä. He näyttivät nauttivan esittelystä.

Ensin haastattelimme Eija Löfqvisttiä:

Pidätkö näyttelystä?

- Olen yllättynyt, että se on niin hyvä ja laaja.
- Mistä työstä pidätte erityisesti?**

- 5A:n ja 3C:n elokuvat ovat mukavia.

Missä soluissa aiotte vielä vierailla?

- Esikariluokassa
- Mitä mediaan kuuluu mielestäsi?**

- Lehdistö, radio, tv ja internet

Millä tavalla on muuttunut nuoruudestasi?

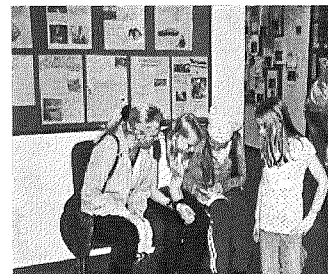
- Silloin ei ollut nettiä eikä tietokonetta. Nyt on tv-kanavia enemmän.
- Silloin kuunneltiin radiota enemmän.

Mitä uutisia on jäänyt mieleesi vuosien varrelta?

- Se, kun Tarja Halonen pääsi presidentiksi ja kun oli tsunami.

Millainen media on mielestäsi haitallista?

- Valheellinen

Eija Löfqvist Nina Löfqvistin, Elisa Juvosen ja Maria Honkonen haastateltavana

Sitten haastattelimme Veera Laukkasta:

Pidätkö näyttelystä?

- Kyllä
- Mikä työ on jäänyt erityisesti mieleen?**

- Elokuvat
- Missä luokissa aiot vielä käydä?**

- Voisin käydä vielä ainakin omassa luokassa, naapuri luokassa ja takkatilassa.

Mitä mediaan kuluu mielestäsi?

- Uutiset, elokuvat ja tie dotteet, se on kuitenkin aika laaja käsite.

Millä tavalla media on muuttunut vuosien varrella?

- On tullut digi-aika
- Mikä uutinen on erityisesti jäänyt mieleesi?**

- Tsunami
- Millainen media on mielestäsi haitallista?**

- Väkivalta

Haastattelujen tekijät ovat Lintulaakson koulun 5A:n oppilaat Maria Honkonen, Elisa Juvonen ja Nina Löfqvist.

Lintuvaaran kylämäisyys viehättää

En olisi ehkä uskonut, perheemme muuttaessa Lintuvaaraan 10 vuotta sitten, kuinka vahvasti tänne juurtuisimmekaan. Täällä vietettyjen vuosien jälkeen on vaikea ajatella, että muuttaisimme täältä pois. Ajatus ei ainakaan tällä hetkellä tunnu sellaiselta vaihtoehdolta, jota harkitsisimme, ainakaan kovin vakavasti.

Olen monta kertaa pohtinut sitä, kuinka Lintuvaara onkaan kietonut meidät niin pauloihinsa. Mikä tässä kylässä niin kiehtoo? Ehkäpä juuri Lintuvaaran kylämäisyys ja sen ihmiset. Tämä on juuri sopivan pieni ja vielä toistaiseksi idyllinen paikka asua. Tuttuja kohtaa muuallakin kuin vain postilaatikon kulmilla. Menit sitten lenkille, bussipysäkillä, Lintuvaaran koululle äänestämään, ostamaan maitopurkkia Mac Paanaselta... Täältä myös vielä löytyy asukkaiden keskuudesta aktiivisuutta ja halua vaikuttaa asuinympä-

ristönsä asioihin. Lintuvaaran omakotiyhdistyksellä onkin tässä keskeinen rooli. Ja mikä parasta, tämä kylä myös kasvattaa. Koulujemme vanhempainyhdistyksissä toimii aktiivisia vanhempia, jotka tekevät arvokasta vapaaehtoista työtä edistään näin lastemme ja nuortemme hyvinvointia.

Myös naapuruus on täällä voimissaan. On helpottavaa tietää, että saa apua, jos vaikka sokeri on päässyt loppumaan kesken leipomusten tai kun lapset koulusta kotiin tullessaan huomaavatkin kotiavaimien jääneen eteisen pöydälle, niin naapurista löytyvät ne vara-avaimet. Yhdessä myös kohennellaan pihapiiriä ja lähitienoota. Lenkipolullekin on mukavampi lähteä yhdessä kuin yksin. Monista naapuruksista tulee ajan saatossa hyviä ystäviä, jopa niin että välillä lomiakin vietetään yhdessä. Ihastellen olen myös kuunnellut, kuinka tiettyjen katujen varsilla asuvat ovat jopa

kehittäneet omia perinteitä, mm. viettämällä hauskoja katujuhlia.

Itseäni on vuodenaajoista aina kevät viehättänyt elinvoimaisuudellaan. Ensimmäiset lämmittävät auringonsäteet herättävät luonnon sekä eläimistön ja houkuttelevat myös ihmiset ulkosalle kotikoloistaan. Lintuvaarakin tavallaan herää talviuniltaan keväällä, kun pihat täyttyvät elämästä ja äänistä. Haravat viuhuvat, kun talven jälkiä siivotaan kiireesti pois kesän tieltä. Onhan kevät lupaus kesästä. Ja se jos mikä, saakin kummasti ihmismielen hykertelemään hyväntuulisuuttaan. Viherpeukaloille tulee myös tarve luoda jotakin uutta ja moni taimi, pensas ja puu juurtuukin näille pihaille ilahduttaen asukkaitaan ja tulevia sukupolvia.

Lähellä oleva luonto on myös yksi Lintuvaaran ehdottomia valtteja. Jos metsään haluat mennä nyt, niin se löytyy monen pihapiirin läheisyy-

destä. Sinne voi mukavasti paeta arjen kiireitä ja askareita. Ja kun poikkeaa lähimetsiimme kesän taittuessa syksyyn, on kori melkein pä pakollinen varuste mukaan otettavaksi, sillä aina törmää mustikoihin, puolukoihin tai sieniin.

Eikä toki sovi unohtaa loistavaa sijaintiamme. Vain kävelymatkan päästä löytyy hulpeat palvelut. En muista koska itse olisin viimeksi lähtenyt Helsinkiin ostoksille, sillä Sello tarjoaa monenlaisia putiikkeja ostosnälkään. Ja jos nälkä ei Sellossa lähde, niin junalla hurauttaa hetkessä keskustaan.

Uskoisin, että monet mainitsemistani asioista viehättävät meitä lintuvaaralaisia, niin uusia kuin vanhoja. Lintuvaarassa on hyvä asua. Ehkäpä siksi monet meistä juurtuvatkin jäädäkseen.

Merja Niklander

Kevät köhien tulevi... musta kylki kummallakin (puolella)

Kevät on taas monelle vaikeaa aikaa. Kauden viimeiset flunssa-aallot kiertävät niin lapsissa kuin aikuisissa. Siitepölymäärät kasvavat, allergiset oireet pahenevat, ja sitten on tuo katupöly. Meillä Hämeenkyläntien varressa asuvilla kirskuu hiekka hampaissa niin sisällä kuin ulkona ollessa.

Allergian voimakkaan lisääntymisen syitä on haettu niin biologisen kuin epidemiologisenkin tutkimuksen keinoin, mutta toistaiseksi tuloksetta. Yleistymisen nopeus viittaa siihen, ettei kyseessä ole suoraan perimästä johtuva ilmiö vaan, että ympäristötekijöillä on osuutensa. Ettei vain olisi lopultakikin infektioauti. Mutta olipa perimmäinen syy mikä tahansa, niin siite-

pöly kuin katupölykin ajavat oireita esiin.

Aika vähän voidaan tehdä siitepölyaltistuksen vähentämiseksi. Sää vaikuttaa, joskus siitepölykausi on lyhyt mutta äkäinen, joskus taas pitkä ja laimeampi. Katupölyn kanssa on vähän samoin, jos sattuu sateita, haitat jäävät vähemmäksi.

Katupölyn suhteen on kuitenkin eräs merkittävä ero, asialle voidaan tehdä jotain. Kaupunki huolehtii hiekan poistosta voimiensa ja määrärahojensa mukaan. Mutta siitä huolimatta kadut pölyävät. Sääntönä on, että, mitä lujempaa ajetaan ja mitä suurempi auto, sitä enemmän pölysee. Jo pelkästään nopeusrajoitusten "kohtuul-

inen" noudattaminen vähentäisi pölykuormitusta merkittävästi. Seitsemääkymppiä aluemme halki kiitävä auto nostaa ilmoille pölypilven, joka kulkeutuu vielä liikenneväylien varrella asuvien taloja kauemmaksi.

Erityisen pahoja ovat bussit, ja aivan erityisen pahoja kovaa ajavat bussit. Linja-autot ovat tulleet yhä suuremmiksi, eikä seitsemääkymppiä ikkunani ohitse hurahtava (tavallisesti miltei tyhjä) 52 tai 510 ole mikään harvinaisuus. Ei vaikka kuljettajiin on yritetty vedota useita kertoja. Kun vielä ottaa huomioon, että pölyn mukana kulkeutuu myös muita pienhiukkasia, jotka ovat todistetusti terveydelle vaarallisia, aletaankin olla

ilkeän yhtälön äärellä: onko alueellamme julkinen liikenne aiheuttamassa enemmän vahinkoa kuin hyötyä?

Nyt arvaan, että julkisen liikenteen kannattajat älähtävät. Minäkin kuulun kannattajiin, mutta on mielestäni välttämätöntä pitää huolta siitä, että siitä kehity itseään säätelävä järjestelmä, jonka haittoista ei voi puhua tai joille ei voi tehdä mitään. Mikähän mahtaa olla nykyisen bussikaluston hiilidioksidipäästöjen määrä? Onko melu- tai tärinähaittoille asetettu rajoituksia liikennöitsijöiden tarjouksia arvioitaessa? Ja jos on, seurataanko niiden toteutumista?

Pauli Leinikki

eläkeläinen

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen!

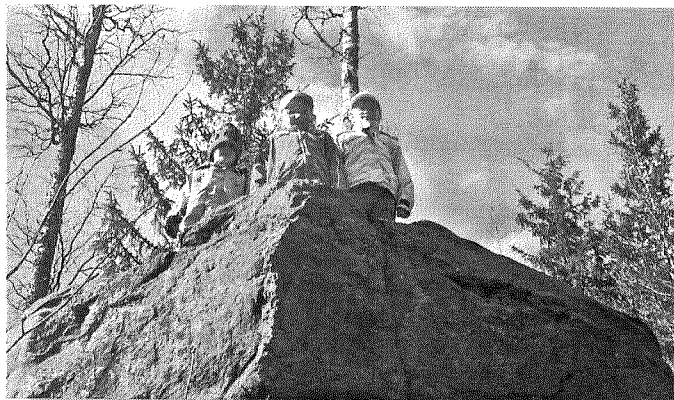
Nyt jäseneksi liittyminen on helppoa!

Lehden mukana on liitteenä pankkisiirtokortti. Voit maksaa jäsenmaksusi joko normaalisti pankkiin tai siivouspäivän

yhteydessä pankkisiirtolomakkeella. **Jäsenmaksu on 10 €/talous.** Tämä on hyvä keino päästä maksamasta kohtuuttomia pankkimaksuja. Kannattaa olla omakotiyhdistyksen jäsen, mitä enemmän meitä on, sitä paremmin tulemme kuulluksi ajaessamme asukkaiden yhteisiä etuja. Jäsenenä saat alennuksia eri liikkeistä (kts. s. 11).
Pankki yhteys: Nordea 238618-9514, viitenumero: 1012

Siirto- lohkareen monta tarinaa

Venla, Johannes
ja Tuuli leikkivät
kivellä

Kun muutimme Kultarinnan-
tielle seitsemän vuotta sitten,
iso kivi oli lapsillemme kuin
magneetti. Ei kaivattu keinoja
ja karuselleja, kivi oli leik-
kipaikoista vetovoimaisin.
He hinasivat sinne välipalan
korissa tai vakoilivat ohi-
kulkijoita. Kivi oli toisinaan
maapallo, jonka pintaa kirja-
voitti pienten muovieläinten
lauma. Poikamme Santtu teki
kaverinsa Konstan kanssa
kiven katveessa arkeologisia
kaivauksia. Kuokka ja lapio
kopsahti vähän väliä johon-
kin kiinnostavaan. Pojat kan-
toivat nähtäväksemme upeita
aarteita: haarukoita, lautasen
palasia, pikku lääkepulloja,
70-luvun jugurttipurkkeja.
He olivat aivan varmoja, että
kun vielä hetken kaivaa niin
vastaan tulee merirosvojen
kirstu. Tai ainakin kulta-
kimpaleita, ja paljon. Pienten
arkeologien löydökset paljas-
tivat, että jätehuolto on melko
tuore asia ihmiskunnan
historiassa. Kun pojat illalla
menivät yöpuulle, kävimme
vaivihkaa toimittamassa
aarteet modernimman jäte-
huollon piiriin. Muutama
pieni, metka lasipullo sentään
ylennettiin keittiön ikkuna-

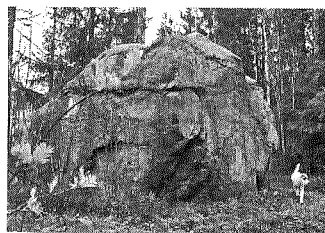
laudalle muistuttamaan koti-
kultmien menneisyydestä.

Kivijärkale seisoo tukevasti
kävelytien laidalla, ja sen ohi
vaeltaa joka päivä satojen
koululaisten, kuntoilijoi-
den ja pyöräilijöiden virta.
Kivi on nähnyt sienestäjien
harvenevan ja sauvakäveli-
joiden yleistyvän. Sentään
pari liikkujaa siltä on vielä
näkemättä: skeittaja ja rul-
laluistelija. Kävelytie nimit-
tään on vanhanaikaisesti
hiekkapintainen joten sinne
ei rullia mennä pilaamaan.
Mutta kun kävelytien toiselle
puolelle nousee tuhansien
ihmisten uusi lähiö, eiköhän
asfalttia levitetä lohkkareen
ohittavalle kävelytiellekin.
Urbaani meno kosketti muu-
tama vuosi sitten kiveä jo
kovin läheltä kun nuoriso
töheresi sinisellä spraymaalilla
sen kylkeen kuvion. Samalla
he harjoittelivat kiven hiljaa
katsellessa sauhuttelua ja
kaljoittelua. Sinisen töherryk-
sen on luontoäiti sittemmin
melkein häivyttänyt. Ensin
sen haalistivat tuulet ja sateet,
sitten tulivat pienet harmaat
jäkälärenkaat. Luonnon
kiertokulku tuo luultavasti

seuraavaksi taas nuorison ja
spraymaalit, ja sama toistuu
uudelleen ja uudelleen.

Väki vaihtuu, siirtolohkkare
pysyy. Lapsia sen päällä
kieppuu tänäkin päivänä,
vuorossa viereisen talon
Venla ja Johannes. Sieltä on
hyvä tähytellä ympäristöä, ja
muovieläimet näyttävät edel-
leen olevan leikissä mukana.
Lapset kapuavat kärppänä
kiven laelle ja tulevat yhtä
vikkellästi alas. Naapurin
mummo, joka yhä asuu
syntymäkodissaan lasten
kotitalon vieressä, seuraa
miehellään lasten leikkiä.

Mukavaa että Lintuvaarassa
on taas paljon lapsia. Pienenä

hänenä tuntui, että kivi oli
kaukana metsässä. Vakavana
hän muistelee, kuinka hän
pikkutyttönä juoksi äidin
ja sisarusten kanssa kiven
taakse turvaan, kun oli sota
ja tuli ilmahälytys. Sydän
hakkasi ja hän painautui
kiveä vasten. Takana oli suuri
pimeä metsä ja kiven toisella
puolella koti ja naapuritalot
joista oli kiireesti sammutettu
valot kun sireeni alkoi ulvoa.
Isä oli rintamalla ja kaikki oli
kovin pelottavaa. Ison kiven
takana tuntui edes vähän
turvallisemmalta.

Mitä kaikkea lohkkare kertoi-
sikaan jos pystyisi. Toivotaan,
että se saa rauhassa seisoa
paikallaan ja seurata lintu-
vaaralaisten elämänmenoa
ikuisesti. Tarinoita kertyy
koko ajan lisää.

Anna-Liisa Lundell

Omakotiyhdistyksen juhlateltta

Omakotiyhdistys vuokraa telta-
katosta jäsenilleen perhejuhlien ja
tapahtumien onnistumista varmis-
tamaan. Telttakatos, kooltaan 3 x 4
on helppo pystyttää.

Teltassa on sivuseinät ja katto on
vedenpitävä.

Telttakatoksen vuokrauksesta huo-
lehtii tänäkin kesänä Aslak Pentti-
kainen p. 0400-939 440.

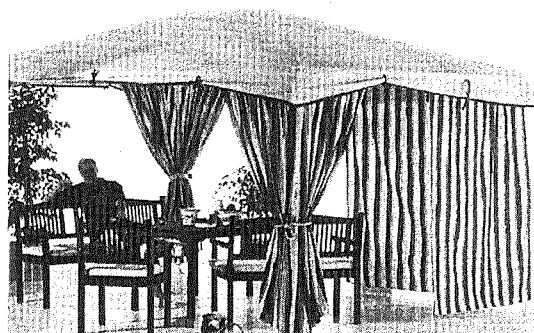
e-mail: aslakp@netti.fi

Teltan vuokra 10 euroa/vrk

tai 15 euroa/viikonloppu.

Varatessasi telttaa kerro myös
kuinka kauan aiot pitää sitä,
maksa vuokra etukäteen omako-
tiyhdistyksen tilille,
Nordea 238618-9514, ja noutaessasi
teltan luovuta kuitti Aslakille!

Hauskoja juhlahetkiä!

Jalokärhöt kuuluvat etuoikeutetusti köynnöstemme aateliin. Lumoavat, jopa kämmenen levyiset kukat, saavat katseet kääntymään ja ihastelemaan hehkuvien kukkien kauneutta.

Kuulee usein sanottavan, että jalokärhöt ovat hankalia kasvatettavia. Kuitenkin, kun ne malttaa istuttaa oikein ja antaa niille riittävästi syötävää ja juotavaa, saa todennäköisesti kokea onnistumisen iloa puutarhassaan. Jalokärhöt ovat ehdottomasti kokeilun arvoisia meillä täällä Lintuvaarassakin.

Seuraavassa käytännön vinkkejä kärhöistä kiinnostuneille viherpeukaloille.

Jalokärhöt puutarhassa avomaalla:

Jalokärhöt istutetaan maan lämmentyttyä ja pakkasöiden väistyttyä keväällä tai kesällä. Syksyllä istutetut taimet eivät välttämättä ehdi kunnolla juurtua ennen talven tuloa.

Ihanteellisimmat kasvuolosuhteet näille kaunottarille löytyy aurinkoisesta tai puo-

livarjoisesta paikasta kovimmilta tuulilta suojassa, ei mielellään kovin paahteisesta paikasta.

Jalokärhöjä ei pidä istuttaa hiekkaan, laihaan maahan tai jäykkään saveen, vaan tuoreeseen ja ravinteikkaaseen multamaahan.

Ne istutetaan 20 cm maanpinnan alapuolelle n. 60x60 cm kokoiseen istutuskuoppaan. Juuristoalueen multaan on hyvä sekoittaa lisäannos kalkkia.

Taimien tyvelle kannattaa aurinkoisella paikalla istuttaa esim. matalaa maanpeiteperennaa juuristoa viilentämään.

Runsaaseen kukintaan yltääkseen nämä isokukkaiset kärhöt vaativat viikottaisen kastelulannoituksen ja reilusti kastelua aurinkoisina aikoina. Jalokärhöt ovat veden ja ravinteiden suurkuluttajia!

Jalokärhöistä Jacmanii-, Lanuginosa-, Vitalba- ja Viticellaryhmän lajikkeet kukkivat saman vuoden versoilla. Näistä lajikkeista voidaan leikata syksyllä kukkineet latvaosat pois tai kaikki versot n. 10 cm mittaisiksi. Näiden kärhöjen leikkaamisen hoitaa kuitenkin usein pakkanen, sillä maanpäälliset versot paleltuvat helposti talvella. Patens-ryhmän lajikkeet eli loistokärhöt kukkivat edellisen vuoden versoilla, joten niistä leikataan syksyllä vain kukkineet latvat. Patenslajikkeet ovat talvenarempia, kuin muut jalokärhöt. Näidenkin leikkaustarve on

Hurmaavat jalokärhöt

vähäistä, pakkanen "hoitelee" useimmiten maanpäälliset osat.

Jalokärhöt viihtyvät hyvin säleikössä pienikukkaisten alppi- tai siperiankärhöjen kanssa. Kesäkuussa kukkivat pienikukkaiset kärhöt antavat heinäkuulta kukintansa aloitteleville jalokärhöille kauniin vihreän taustan ja kiipeilyalustan. Köynnöskuusamat ja köynnösruusut sopivat myös kaveriksi. Jalokärhölle paikkaa mietittäessä kannattaa käyttää mielikuvitusta. Perennapenkkiin saa mukavasti näyttävyyttä ja korkeutta jalokärhöpyramidilla ja kärhöjen juuristo saa suojaa ympäröiviltä kasveilta. Kärhöt sopivat kiipeilemään pikkupuihin, kuten pihlajiin, omenapuihin ja tuomipihlajiin. Niitä voi myös mainiosti istuttaa pensasruusujen ja alppiruusujen juureen köyn-teleämään.

Jalokärhöt ruukuissa:

Ruukuissa multa lämpenee nopeammin kuin maassa ja jalokärhöt pääsevät aloittamaan kasvunsa keväällä vauhdilla. Koska ruukuissa multa kuivuu nopeasti, on sen mahdollisuuksien mukaan parasta olla kovimmalta paahteelta suojassa. Ruukkuistutuksissa yksi jalokärhön taimi tarvitsee multaa n. 10 litraa. Mitä suurempi ruukku, sitä useamman siihen voi laittaa. Ruukun pohjassa tulee olla reikä ja salaojitukseksi kannattaa laittaa esim. lecasoraa. Istutuksen pinnan voi haihduttamisen ja kuumuuden ehkäisemiseksi verhoilla esim. kauniilla kivillä, koristesoralla tai matalakasvuisella kesäkuukalla.

Kärhöille voi laittaa köynnöstueksi ruukkuun pajutötterön tai metallisen köynnöstuen, joita on puutarhamyymälöissä hyvin saatavilla. Käytökelpoinen vaihtoehto ovat myös kuivat pajunoksat, jotka työnnetään ruukun reunolle ja solmitaan ylhäältä nip-puun.

Jotta kärhöt jaksavat kasvattaa suuret kukkansa, on huolehdittava viikottaisesta kastelulannoituksesta ja niitä kastellaankin yhtä ahkerasti kuin kesäkukkiakin.

Syksyllä ruukun voi kiikuttaa talvehtimaan esim. kellariin tai autotalliin. Lasitetulla parvekkeella kärhöt voi selvittää seuraavaan kevääseen suojaamattakin. Kärhöt voidaan syksyllä myös istuttaa maahan. Keväällä ne voivat jatkaa siellä uutta elämäänsä tai ne voidaan siirtää suurempaan ruukkuun.

Jalokärhöt ruukuissa ovat puutarhojen katseenvangitsijoita ja näin ollen sopivat oleskelualueiden läheisyyteen ja kulkuväylien varrelle ihasteltaviksi.

Lajikkeita on saatavilla runsaasti. Eri kukinta-aikoja ja värejä yhdistelemällä saadaan luotua ihastuttavia väriläiskiä, jotka ovat varmasti kokeilun arvoisia. Myös ruukkujen värit voivat parhaimmillaan kauniisti täydentää kukkien väritystä.

Outi Kleemola

Pihapaakari

Lintulaakson koulun Vanhemmat Ry:n vuotuinen kevätkirppis 6.5. Lintulaakson koululla

Keväinen kirpputori järjestettiin nyt neljättä kertaa, ja suosio oli melkoinen! Vuosi vuodelta tapahtuma on kasvanut ja onkin jo muodostunut traditioksi jota odotetaan. Tästä kertonee mm. se, että vanhempainyhdistykseltä kysellään kirpputorin päivämäärää jo kuukausia etukäteen!

Hyvä sää – hyvä mieli

Sää suosi meitä tänä vuonna, aurinko paistoi ja vohvelit maistuivat. Myyntipöytiä oli sekä ulkona koulun pihalla että sisällä koulun ruokalassa. Kahvitarjoilut, arpajaiset sekä pieni muodollinen pöytävuokra (5€) tuottivat taas mukavasti rahaa vanhempainyhdistyksen kassaan. Näilläkin rahoilla järjestämme taas lapsille kaikkea mukavaa! Kiitos teille kaikille jotka olitte paikalla, järjestämässä tätä iloista tapahtumaa,

sekä teille jotka saavuitte paikalle myyjän, ostajan tai muuten vain ilmapiiristä nauttimaan saapuneen osallistujan roolissa. Moni näki tuttuja ja vaihtoi kuulumisia kaupanteon ohessa, ja lasten aika kului hauskaasti herkkuja pöydissä.

Vanhempainyhdistys – tärkeä ja hyödyllinen

Haluaisin tässä vielä kehottaa kaikkia vanhempia mukaan lastensa koulujen vanhempainyhdistysten toimintaan. Paitsi että siitä hyötyvät omat lapsemme, myös meillä vanhemmilla on keskenämme kivaa! Samalla tutustuu uusiin mukaviin ihmisiin sekä tietysti koulun henkilökuntaan. Lintuvaara todella on pieni kylmäinen yhteisö, ja vanhempainyhdistyksen yksi tehtävä onkin vaalia tätä yhteisöllisyyttä, jossa lastemme on hyvä kasvaa. Lintulaakson vanhempainyhdistys on nyt toiminut 4 vuotta, ja itse olen siinä

mukana kolmatta (ja lapseni siirtyessä toiseen kouluun myös viimeistä) vuotta. Monta hauskaa hetkeä on yhdessä vietetty ja tässä muutama esimerkki siitä mitä olemme pelkästään tämän kuluvan kouluvuoden aikana saaneet aikaiseksi: Kerhotoimintaa lapsille – tempukkokerhot, teatterikerho, leffakerhot, kokkikerho, videotyökerho, tanssikerho ja matikkakerho. Vanhemmille on ollut intialaista hierontaa sekä koko perheen havuaskarteluita. Olemme kustantaneet useita elokuvia, teatteriesityksiä sekä vierailuvia luennoitsijoita. Lisäksi olemme mm. tilanneet lehtiä koulun kirjastoon sekä lahjoittaneet kirjastolle rahaa uusien kirjojen ostoa varten.

Tulkaa mukaan viimeistään syksyllä!

Syksyllä on taas Lintulaakson koulun vanhempain-

yhdistyksen vuosikokous, johon koululaisten repuisa tulee vanhemmille kutsu. Toivomme runsasta osallistujamäärää! Tervetuloa vaikka vain tuttuja tapaamaan, kuulemaan missä koulussamme mennään sekä pullakahveille. Jos siinä sivussa innostut toiminnastamme, olet tervetullut mukaan joko hallituksen uudeksi jäseneksi taikka vain muuten mukaan touhuamaan – silloin kun se sinulle itsellesi sopii! Yhdistyksen toimintaan voit tutustua myös kotisivuillamme <http://www.geocities.com/lintulaakson-vanhemmat/>. Tervetuloa siis mukaan hauskkaan ja tärkeään toimintaan!

Marion Ticklén

pj Lintulaakson Koulun Vanhemmat Ry

Kevään ja kesän juhlat lähestyvät. Tilaa juhlatarjoilusi meiltä!

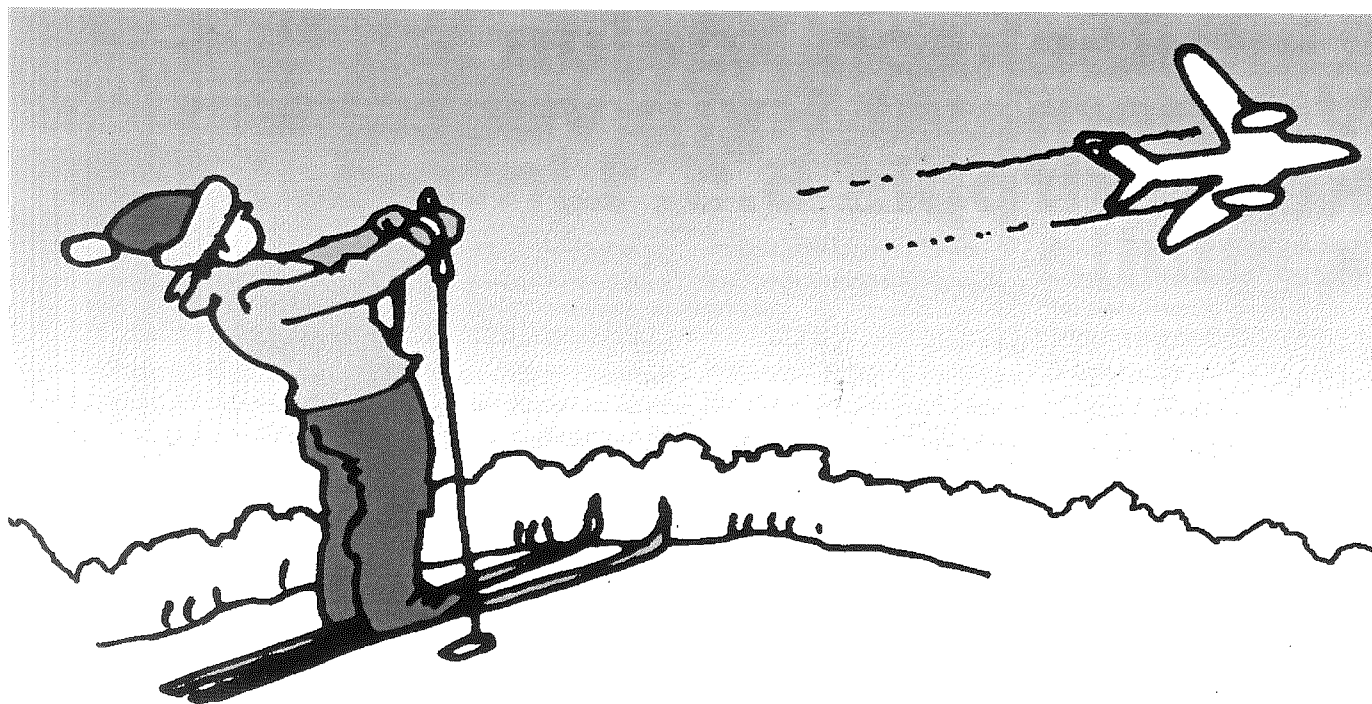
Tarvitsetko apua juhlien järjestelyissä ja tarjoilujen valmistuksessa? Ota yhteyttä!

Olemme pieni perheyrittäjä Espoon Lintuvaarassa, joka valmista ammattitaidolla kotoisenmakuisia herkkuja tilaisuuksiisi kakuista ja suolaisista piirakoista lähtien aina lautasannoksina tarjottaviin illallisiin asti. Tarjotta-

viin saat myös ammattitaitoiset viinisuosituksesi! Soita tai lähetä sähköpostia ja pyydä varmasti kilpailukyinen tarjous.

Tiedustelut ja tilaukset:
Anna-Kaisa Rinta-Huumo

Tmi Rinta-Huumo
p. 050 501 3726, sähköposti:
anna-kaia.rinta-huumo@kolumbus.fi

Kaikki irti talvesta

Ikääntymisen perusilmiöihin kuuluu verrata nykyä vanhaan ja parempaan. Lapsuuden hiihtoretkillä mieleni valtasi usein hakea kaukokaipuu, kun näin korkealla sinitaivaalla hurisevan lentokoneen. Moinen kyyti tuntui niin utopistiselta, etten arvannut sen koskaan koituvan osakseni. Nyt kun hiihtelen Pitkänjärven jäällä ja huomaan varsinaisen ilmasillan myötäilevän pitkin järvenselkää kulkevaa latuani, voin vain onnellisena huokailla, etten istu tuolla ylhäällä sullotuna alumiinitubiin, vaan saan hiihdellä avaralla jäällä avaran taivaan alla. Äkkäköhän lentomatkustajat onnellisen hiihtäjän maisemasta ja älyävätköhän tätä kadehtia?

Hiihtoloma käytettiin ennen vanhaan tarkkaan talviurheilun parissa, hiihrettiin, luisteltiin, kelkkailtiin ja tehtiin lumesta monenmoisia rakennelmia, ukkoja, akkoja, hevosia ja jopa linnoja.

Ennen kaikkea hiihrettiin, intohimoisesti, monta kertaa päivässä ja jatkuvasti! Tehtiin omia hyppymäkiä ja kerättiin mäen alta sitten suksen säleitä (sukset tehtiin ennen puusta), josko niistä peltipaidalla saisi vielä irti muutamaa kilometrin tai kankoshypyn. (Veikko Kankkonen oli 60-luvun Janne Ahonen). Jos oikein pinnistää muistia, niin voi olla että silloin myös ehkä hieman löhöiltiin hetekalla Carter Brownin kanssa murhia ratkoen, tai viruttiin muuten vain vinttikamareissa tai notkuttiin nurkissa. Kuitenkaan ei tuhlettua aikaa tietokonepeleihin eikä videoiden tölötykseen eikä nähty edes unta etelänmatkoista tai alppirinteistä.

Koululaisten talvi-breakea kutsutaan vielä nytkin yleisesti hiihtolomaksi, mutta moniko pulpetin uuvuttama lähtee hangelle huitelemaan. Jos kyetään irtautumaan mediamaailmasta ja virtuaaliliikunnasta, niin suunnataan matkojen päähän laskettelemaan. Toki eräänlaista hiihtoa sekin, vaikka suksien sijasta nämä huimapäiset

alastulot taiteillaan yhä useammin pelkän laudanpätjän päällä eikä turvana ole edes porkkia. Yhtäkaikki kuitenkin, ulkoliikuntaa ja urheilua sekin ja näin ollen terveellistä, jos luut ja nivelet vain kestävätkin. Pään kestäkykyä en edes epäile.

Tätä huimapäistä harrastusta varten pitää kuitenkin matkustaa matkojen päähän, mikä tietenkin maksaa ja vieläpä saastuttaa. Ilmastomuutoksen uhkakuvat vyöryvät päälle sellaisella pauhinalla, että olisi terveellistä miettiä asiaa tältäkin kannalta. Jo nyt talvet ovat lyhentyneet ja lämmenneet, että ainakin Etelä-Suomessa alkaa olla viimeiset ajat käydä käsiksi kotoisiin talven rientoihin. Kohta pitää murtosikafaniinkin nousta koneeseen ja lähteä napapiirille tai kauemmaksikin valkohankia hakemaan?

Linnanmäkikin viimein havahtui, että nyt on viimeiset hetket ryhtyä järjestä-

mään talviriehaa ja rahastamaan lumilysteillä. Järjestäjät kuitenkin yllättyivät, kun riehaajien lukumäärä ei yltänytkään toivottuihin tuhatlukuihin. Ei osattu arvata, että huvi, mitä on voitu harrastaa vuosisatoja ilmaiseksi ei houkuttele höllentämään kukaron nyörejä huvipuiston aidan sisällä harjoitettunakaan.

Nyt pitäisi varmaan, kun ehkä vielä on aikaa, tuotteistaa kaikki vanhanaikaiset talviriemut. Mainosvalttina voisi olla niiden ilmaisuus. Paikkapaikoin on nähtykin jo napakelkkoja ja lumiveistoskisoja. Millä saataisiin katu-uskottavuutta potkukelkkailuun ja mediaseksikkyyttä murtomaahiihtoon? Kannattaisi pitää kiinni näistä viimeisistä ilmaisista kansanhuveistamme.

Tarja Pihlajisto

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsenalennukset

Espoon Väri

Kuusiniementie 2, puh. 597 007.
Matot, maalit, kaakelit yms. 15–25 %. Suuremmissa projekteissa (esim. talon ulkomaalaus) kannattaa kysyä erityisalennusta.

RTV

Petikontie 5, Vantaa
Tavararyhmästä riippuen 15–38 %.

Rakentajan Konevuokraamo

Palokärjentie 3
15 % pyydettyäessä ja jäsenmaksutosittelusta näytettävässä.

Muhevainen

Sokerilinnantie 11, Leppävaara, puh. 512 0522
10 % hinnaston mukaisista puista, pensaista, perennoista ja siemenistä (ei tantop - ruusuista). Ei myöskään koske kesäkukkia.

Tolppolan taimisto

15 % puiden, pensaiden ja perennojen taimista.

Rauta-Jaakko

Rajatorpantie 43, puh. 855 5260.
10 % kaikista normaalihinnoista.

Puukeskus

Pääskyskuja 1, Kilo, puh. 020416 5180.
Haluaa täytettäväksi maksuttoman kanta-asiakaskortin, johon viitteeksi kirjoitetaan Lintuvaaran Omakotiyhdistys. Se oikeuttaa alennuksiin kaikissa Puukeskuksen toimipisteissä Espoossa. Alennus on n. 5–15 % tuoteryhmästä riippuen. Suurissa rakennusprojekteissa voi avata myös luottotilin.

Puumerkki Suome- noja

n. 15 % tuotteista riippuen.
Alennukset eivät yleensä koske kampanja- ja tarjoushintoja.
Yllämainitut liikkeet haluavat myös nähdä jäsenmaksun maksukuitin, joten se on syytä ottaa mukaan. Myös muissa tässä mainitsemattomissa liikkeissä kannattaa aina tiedustella alennuksia omakotiyhdistyksen jäsenille.

Kauneushoitola Riitta Haapala

Linnuntie 6 A 1.
Vyöhyke- ja aromaterapia, intialainen päänhieronta, kestopigmentointi sekä bodytattoo. Myös perinteiset ihonpuhdistus, kasvohoito, jalkahoito, manikyyri, kesto värjäykset, meikit ja karvanpoistot. Omakotiyhdistyksen jäsenille -5%.
Ajanvaraus: 050-532 5567

Siiivous- talkoot

**keskiviik-
kona 23.5.
klo 17 alkaen**

Muovisäkit voi noutaa Hämeenkylläntie/ Paikkalinnuntien risteyksestä, Lintuvaaran koululta, Pikkulinnunreitint/Sininärhentien risteyksestä ja Uutun pihalta klo 16 lähtien. Täytetyt säkit jätetään tien varteen, mistä ne haetaan peräkärriyllä.

Talkoiden päätteeksi kokoonnutaan Lintuvaaran koululle, missä K-kauppa Ykköshallin kauppias Sihvonen (asuu Lintuvaarassa) tarjoaa taas maukasta syötävää ja juotavaa talkooväelle klo 18 alkaen.

**Otamme
myös vas-
taan
jäsenmak-
suja!**

Koska 10 € jäsenmaksun maksaminen pankin kassalla on kohtuuttoman arvokasta, on nyt kaikilla mahdollisuus maksaa jäsenmaksunsa suoraan yhdistyksen kassaan. Käyttäkää tilaisuutta hyväksenne ja kertokaa myös ystävilleen tästä mahdollisuudesta!

Laku & Oliver

KAUPPAPALVELU

TILAA RUOKAA KOTIINKULJETETTUNA!

Kauppapalvelu on K-Supermarket Ykköshallin tarjoama päivittäistavaroiden kotiinkuljetuspalvelu. Kauppapalvelun avulla voitte hoitaa päivittäistavaraostokset kätevästi netin kautta ja ostokset toimitetaan edullisesti ja luotettavasti kotiovelenne saakka! Ei siis enää aikaa vieviä kauppareissuja!

NÄIN SE KÄY

Kauppapalvelun käyttöönotto on vaivatonta. Täyttäkää lomake Ykköshallin kotisivuilla (www.ykkoshalli.fi) ja teihin otetaan yhteyttä muutaman arkipäivän kuluessa. Voitte halutessanne soittaa myös Ykköshallin palvelunumeroon 09 530 8550.

Liittyessänne Kauppapalveluun, saatte käyttäjätunnuksen nettipalveluun, josta tilausten tekeminen on helppoa. Liittyminen sellaisenaan ei sido Teitä mihinkään – vain tilatut tuotteet ja kuljetus veloitetaan! Tuotteiden keräilyn ja toimituksen hinta on 15,00.

HELPPO KÄYTTÄÄ JA TILATA

Helppokäyttöisen nettipalvelun avulla tilattavanasi on kaikki tuotteet Ykköshallin yli 15 000 tuotteen valikoimasta. Tilatut tuotteet toimitetaan kotinne sovittuna ajankohtana tiistaisin ja perjantaisin. Kiinnitämme erityistä huomiota tuotteiden laatuun ja toimitettaviin tavaroihin valitaan vain päiväyksestään kestäviä tuotteita! Ykköshallilla on K-Supermarketeista pääkaupunkiseudun edullisimmat hinnat!

LIITY NYT KAUPPAPALVELUUN!
SAAT ENSIMMÄISEN TOIMITUKSEN VELOITUKSETTA!

**ENSIMMÄINEN
TOIMITUS
VELOITUKSETTA!**

K SUPERMARKET

**YKKÖS
halli**

